

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.III.45.032/2026/4.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Katalin a tanács elnöke

Dr. Bérces Nóra előadó bíró

Dr. Kovács András bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin bíró

Dr. Varga Eszter bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes képviselője: Dr. Kollár és Dr. Strasz Ügyvédi Iroda
(felperesi képviselő címe;
eljáró ügyvéd: dr. Strasz István)

Az alperes: ... Vármegyei Kormányhivatal
(alperes címe)

Az alperes képviselője: dr. Jandzsó Krisztina kamarai jogtanácsos

A per tárgya: munkavédelmi bírsággal kapcsolatosan indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

Az eljáró bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: a Pécsi
Törvényszék 12.K.701.011/2025/11. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen további perorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálati eljárás alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes hulladék feldolgozását, válogatását, osztályozását és tárolását végzi, mely munkaműveletek során munkagépek rendszeres közlekedése és gyalogos forgalom is zajlik. 2025. június 25-én a mechanikai válogatócsarnok nyugati oldalán lévő kapuknál a felperes

egyik – gépkezelő munkakörben foglalkoztatott – munkavállalója hulladék beszállítását végezte. Miközben a munkagép a válogatócsarnokban a kaputól beljebb volt, a felperes egy másik – hulladékosztályozó munkakörben dolgozó – munkavállalója kitolt a csarnok északi bejáratánál egy 1100 literes műanyag konténertárolót (egy úgynevezett bobr tartályt), amelybe a mechanikai válogatócsarnokban keletkezett felhasználhatatlan hulladékokat gyűjtötték, majd azt a csarnok 4-es kapuja mögötti területen kiürítette. A hulladékosztályozást végző munkavállaló már a tartály visszaállítását végezte, amikor a munkagép kitolatott a csarnokból, és a tolatás során elütötte, melynek következtében halálos kimenetelű sérüléseket szenvedett.

[2] Az alperes mint munkavédelmi hatóság a balesetet követően helyszíni ellenőrzést folytatott le és munkavédelmi eljárást indított, majd a 2025. november 6-án kelt határozatában a megállapított munkavédelmi hiányosságok megszüntetésére kötelezte a felperest. Ennek keretében előírta, hogy a munkavégzés során biztosítsa, hogy a munkagépek körzetébe munkavállalók ne lépjenek vagy – ha a munkaeszköz munkakörzetében munkavégzés vagy gyalogos közlekedés szükséges – tegyen megfelelő hatékony intézkedéseket arra, hogy kizárja a mozgó munkaeszközzel okozott sérülés lehetőségét. Ezen felül kötelezte a felperest, hogy a kockázatértékelés elkészítésébe foglalkozás-egészségügyi orvost is vonjon be. Megállapította, hogy a kötelezés alapjául szolgáló munkavédelmi hiányossággal a felperes egy fő munkavállalója egészségét, testi épségét súlyosan veszélyeztette, ezért a felperest 16.000.000 forint munkavédelmi bírsággal sújtotta. Döntését a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Mvt.) 2. § (2) bekezdésére, 18. § (1) bekezdésére, 40. § (1) bekezdésére, 54. § (7) bekezdés b) és h) pontjára, továbbá a munkaeszközök és használatuk biztonsági és egészségügyi követelményeinek minimális szintjéről szóló 10/2016. (IV. 5.) NGM rendelet (a továbbiakban: NGM rendelet) 37. § (3)-(4) bekezdéseire alapította. Megállapította, hogy azáltal, hogy a felperes a tovább nem hasznosítható hulladékot tartalmazó bobr tartályok kézzel történő ürítési folyamatához az ürítési területet a „kiemelt manőverezési terület”-re jelölte ki, figyelmen kívül hagyta az érvényben lévő, az Mvt. 12. §-a alapján meghozott, munkavédelemre vonatkozó szabálynak minősülő „ISZ-Telep-01 általános munka- és balesetvédelmi szabályok gépjármű és gyalogos forgalmi rend” előírásait is. A munkagép okozta sérülés lehetőségének elkerülése mindössze a munkavállalók figyelmére és veszélyérzékelésére volt bízva, ezáltal egy súlyos munkabaleset bekövetkezésének magas kockázata, magas bekövetkezési valószínűsége lépett fel a munkavégzés során. A magas baleseti kockázat okán halálos kimenetelű munkabaleset történt, amelyben a munkavállalói figyelmetlenség is közrehatott. Az összecszerülés indokolása körében az alperes a munkavédelmi bírság mértékéről és a kiszabására vonatkozó részletes szabályokról, valamint a munkabiztonsági szaktevékenység végzésére jogosult személyek nyilvántartásának és továbbképzésének szabályairól szóló 25/2024. (II. 14.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 2-3. §-aira és az Mvt. 82. § (1) bekezdésére hivatkozott.

A kereset és a védírat

[3] A felperes keresetében elsődlegesen a határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra utasítását, másodlagosan a határozat megváltoztatását és a bírság csökkentését kérte.

[4] Az alperes védírata a felperes keresetének elutasítására irányult.

A bíróság ítélete

[5] A bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Az Mvt. 2. § (2)-(3) bekezdései, 12. §-a, 18. § (1) bekezdése, 40. § (1) bekezdése, 57. § (7) bekezdés b) és h) pontja, valamint az NGM rendelet 37. § (3) bekezdése alapján megállapította, hogy az Mvt. hivatkozott rendelkezései alapszabályként értelmezendők. Az irányadó jogszabályok és szabványok előírásainak betartása és betartatása biztosítja az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés feltételeit, és mindezek elmulasztása a munkavállalók egészségét, testi épségét veszélynek teszi ki. A munkavédelmi szabályok betartása a munkáltató kötelezettsége, amennyiben a munkáltató eltűri a szabálytalan gyakorlatot, úgy a felelőssége megállapítható. A bíróság utalt a Kúria Kfv.37.484/2020/6. számú döntésére is, amely kimondta, hogy amennyiben a munkáltató munkavédelmi szabályszegése megállapítható, és ez a mulasztás összefüggésben áll a munkavállaló halálos balesetével, a nem kizárólagos és nem elháríthatatlan munkavállalói magatartás a munkavédelmi bírság csökkentésére adhat alapot, de a munkáltatót a munkavédelmi bírság fizetése alól nem mentesítheti.

[6] A bíróság megállapította, hogy az alperesnél alkalmazott szabályzatok megfeleltek az Mvt. 2. § (2) bekezdésében foglalt törvényi feltételeknek, a maradékanyag bokr tartályok ürítésének szabályozott módját nem lehetett egyértelműen kideríteni. A földre ürítés helyett a rakodógép kanálába történő közvetlen ürítésről nem volt írásos utasítás, szóban a munkavállalókat a földre ürítésre utasították. Mindez a mechanikai csarnok nyugati oldalán a kiemelt manőverezési területen történt, ami ellentétes volt a felperes saját szabályzatával és a munkavédelmi jogszabályokkal is. A hulladék lerakásának a helye eltűrt, és a vezetők által ismert volt, ugyanakkor annak menete nem volt egyértelműen rögzítve, így minden munkavállaló más eljárást választott. Mindezek alapján nem volt olyan átgondolt, kockázati értékeléssel érintett műveleti rend, amellyel a felperes a munkavédelmi jogszabályoknak, illetve a saját szabályzatában foglaltaknak megfelelt volna. Valamennyi körülményt értékelve – ennek körében a felperes által becsatolt foglalkozás-egészségügyi orvos bevonásával készített iratot szakvéleménynek nem fogadva el – a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy jogszerű volt az alperes határozata a tekintetben, hogy a felperes a munkavédelmi hiányossággal a munkavállalói egészségét, testi épségét súlyosan veszélyeztette, a határozat jogsértő jellegét a munkavédelmi szabályszegés hiányát nem lehetett megállapítani.

[7] A bírságösszegezés vonatkozásában az Mvt. 82. § (1)-(2) bekezdése, valamint a Korm. rendelet 3. § (1)-(2) bekezdése, 4. §-a, 5. § (2) bekezdés d) pontja, (3) bekezdés c) pontja, valamint a 6. § (2) bekezdése alapján az alperes határozata a munkavédelmi bírság összege vonatkozásában sem volt jogszabálysértő.

A felülvizsgálati kérelem

[8] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az eljárás új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását azért kérte, mivel álláspontja szerint az ítélet sérti az Mvt. 2. § (2)-(3) bekezdését, 54. § (7) bekezdés b) és h) pontjait, 82. § (1) bekezdését, az NGM rendelet 37. § (3)-(4) bekezdését és a Korm. rendelet

3. § (2) bekezdését, 5. § (2)-(3) bekezdéseit és 6. § (2) bekezdését, valamint a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (2) és (4) bekezdéseit.

[9] A befogadhatóság körében a felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontját jelölte meg arra hivatkozva, hogy a bíróság az eljárási szabályok lényeges megsértésével, az előterjesztett bizonyítási indítványok okszerűtlen mellőzésével és a meglévő bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a jogszabályoknak egyébként megfelelő, a saját szabályzataitól eltérő munkavállalói gyakorlatot eltúrte, amely egy súlyos baleset bekövetkezési lehetőségének nagyfokú kockázatát hordozta, amely baleset végül 2025. június 25. napján be is következett. A felperes által előterjesztett bizonyítás okszerűtlen mellőzése és a meglévő bizonyítékok okszerűtlen mérlegelése vezetett a kereset elutasításához, amely a felperes alapvető eljárási jogait sérti.

[10] A felperes a felülvizsgálati kérelme érdemi indokolásában felsorolta az adott ügyben releváns munkaszervezési szabályzatait, utasításait, idézte a meghallgatott tanúk vallomásait és azok alapján arra hivatkozott, hogy a bíróságnak okszerűen azt a következtetést kellett volna levonnia, hogy a munkavállalók valamennyien tisztában voltak azzal, hogy a munkagép hatókörzetén belül tartózkodni tilos. Érvelése szerint az elhunyt munkavállaló és a balesetet okozó gépkezelő munkavállaló munkavédelmi oktatása megtörtént, ezzel kapcsolatban az ítélet megállapításai iratellenesek. Bár a bíróság nem tekintette szakvéleménynek a becsatolt munkabiztonsági szakértői véleményt, azonban az az ügy szempontjából releváns megállapításokat tartalmazott, amelyeket idézett is a felülvizsgálati kérelmében a felperes. Hivatkozott a becsatolt képre, a képből szerinte levonható következtetésekre és mindezek alapján álláspontja szerint a bíróságnak azt kellett volna megállapítania, hogy a felperesnél a bokr tartályok ürítésének kialakult gyakorlata egészen a baleset bekövetkeztéig nem jelentett fokozott kockázatot, mivel a munkavállalók ismerték annak biztonságos végrehajtási módját, amelynek bizonyítéka, hogy ezen időpontig korábban sem történt baleset. A halálos kimenetelű munkabaleset egyértelműen a két érintett munkavállaló figyelmetlenségének volt betudható. A rendelkezésre álló bizonyítékok helyes értékelése alapján a bíróság nem juthatott volna okszerűen arra a következtetésre, hogy a kialakult gyakorlat sértette a munkavédelmi jogszabályokat. A felperes vitatta a bírságszámítástösszecszerűségében.

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] A felülvizsgálati kérelem elbírálására – az alábbiak szerint – nincs lehetőség.

[12] A Kp. 117. § (4) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem

befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve. A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[13] A Kp. 3. § (3) bekezdése szerint a jogvita elbírálásához szükséges tények feltárása, az alátámasztásukra szolgáló adatok és bizonyítékok rendelkezésre bocsátása – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a feleket terheli.

[14] A Kúria mindenekelőtt rámutat arra, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadásra. A felülvizsgálati kérelemben nevesített befogadási okok alapján történik annak vizsgálata, hogy a konkrét ügyben felmerült-e olyan kérdés, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései körébe tartozik, ezáltal a felülvizsgálati kérelem befogadását és érdemi elbírálását megalapozza. A befogadásról szóló döntés ugyanis azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek elbírálása során is elláthasson jogegységi funkciót. (Kfv.III.45.222/2022/2., Kfv.III.45.063/2024/3., Kfv.I.37.041/2025/2.)

[15] A Kp. 117. § (4) bekezdésének alkalmazásakor a rendkívüli jogorvoslati eljárás kereteit meghatározó szabályozási elv a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról való döntés során is érvényesül, azaz ilyenkor is kötik a Kúriát a befogadási kérelemben megjelöltek, és azok indokai. Erre figyelemmel a felülvizsgálatot kérő félnek nem elegendő mindössze a befogadhatóság törvényi jogcímére utalnia. Annyit mindenképpen ki kell fejtenie, hogy az adott okból miért tartja szükségesnek a felülvizsgálati kérelme érdemi elbírálását, mivel csak így kerülhet a Kúria abba a helyzetbe, hogy a fél szempontjait értékelhesse a kérelem befogadhatóságáról hozandó döntése körében. Ellenkező esetben a fél szempontjainak figyelembevétele lehetetlen lenne, ami módot adna a jogerős határozat önkényes felülbírlatára (Kfv.IV.38.224/2021/2., Kfv.VII.37.017/2025/2., Kfv.IV.37.147/2025/3.).

[16] A Kúria számos határozatában rámutatott arra, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapozott felülvizsgálat a bíróság tisztességes eljárásának és a közigazgatás tisztességes ügyintézésének a kontrollját jelenti. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára hivatkozás esetén a befogadási okot a Kp. 117. § (4) bekezdése szerint részletes indokolással kell alátámasztani, mégpedig kifejezetten a befogadhatóság körében, annak szempontjait érintően. A befogadásra csak akkor kerülhet sor, ha a kérelmet előterjesztő az eljárási szabályszegés megjelölésén kívül azt is bemutatja, hogy a szabályszegés az ügy érdemi eldöntésére is kihatással volt és annak ténybeli alapja olyan kétséget ébreszt a jogerős ítélet helytállósága tekintetében, amelyről további érdemi vizsgálat nélkül nem lehet állást foglalni (Kfv.I.35.472/2022/3., Kfv.V.35.285/2023/2., Kfv.VI.37.900/2024/2.).

[17] A Kp. 117. § (4) bekezdésében előírtak szerint az ad) alpontra hivatkozás esetén a kérelem előterjesztőjét a befogadási ok indokainak előadására terheli kötelezettség, amely indokolási kötelezettség a felülvizsgálati eljárás szakaszainak elkülönülése miatt nem teljesíthető sem mindössze a jogszabályhelyek megjelölésével, sem csupán a felülvizsgálati kérelem érdemi indokaira való utalással. A Kp. nem ad lehetőséget a Kúriának arra, hogy a kérelmező helyett a felülvizsgálati kérelemből maga keresse meg és válogassa ki, mi minősülhet eljárásjogi szempontból befogadási oknak. A Kúria következetes gyakorlata szerint a befogadási kérelemről való döntés során nem végezhető el a támadott jogerős határozat felülvizsgálata, a Kúriának a befogadhatóságról az annak körében előadott érvek mentén kell döntenie. Ilyen, a befogadás érdekében megfogalmazott indokolás hiányában azonban nincs lehetőség a felülvizsgálati kérelem befogadására.

[18] A felperes a felülvizsgálati kérelem befogadhatósága körében a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára hivatkozott, azonban nem teljesítette a felülvizsgálati kérelem érdemétől elkülönülő, kifejezetten a befogadásra vonatkozó indokolási kötelezettségét. A Kp. 117. § (4) bekezdése alapján – az érdemi felülvizsgálati indoktól elkülönítve – nemcsak azt kellett volna megjelölnie, hogy a bíróság mely eljárási szabály(oka)t sértette meg, hanem azt is le kellett volna vezetnie, hogy ez miként befolyásolta az alapvető eljárási jogának gyakorlását (Kfv.III.45.111/2025/2., Kfv.VII.45.025/2021/2.). A felperes a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságát mindössze a bizonyítás okszerűtlen mellőzésével és a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével indokolta, amely álláspontja szerint az ügy érdemére kiható eljárási szabályszegést eredményezett, azonban egyáltalán nem fejtette ki ehelyütt, hogy mit értett a bizonyítási eljáráshoz köthető, általánosságban megjelölt fogalmak alatt, és azok miként, mi által eredményezték konkrétan a felperes eljárási jogainak valószínűsíthető sérelmét, illetve az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegést. A felülvizsgálati kérelem érdemében felhozott indokok e körben nem értékelhetők, mivel a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának és a felülvizsgálati kérelemnek az indokolása – a más-más jogalkotói indíttatás okán – nem mosható össze. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontját beiktató, az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról szóló 2019. évi CXXVII. törvény végső előterjesztői indokolása szerint a Kúria hatáskörébe tartozó felülvizsgálati eljárás szabályait – a befogadhatósági eljárást érintően – a felülvizsgálat jogegységesítő funkciója mellett a jogorvoslati funkciója erősítése érdekében volt szükséges módosítani, és éppen ezen eltérő funkciók miatt e befogadhatósági ok esetén külön indokolást kíván meg a Kp. 117. § (4) bekezdése. Tekintettel arra, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdésének megfelelő részletes indokolási kötelezettségének a felperes a bizonyítás vélt hiányosságaira, illetve a bizonyítékértékelés szabályainak megsértésére történő általános hivatkozással nem tett eleget, a felülvizsgálati kérelem nem volt befogadható.

[19] Mindezekre figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés rövid tartalma

[20] *A felülvizsgálati kérelem befogadásának nincs helye, ha a fél csak általánosságban utal a bizonyítási eljárás szabálytalanságára, de abból nem állapítható meg, hogy konkrétan mire alapítja a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára hivatkozással előterjesztett befogadási kérelmét.*

Záró rész

[21] A végzés ellen sem fellebbezésnek, sem felülvizsgálatnak nincs helye [Kp. 112. § (2) bekezdése, Kp. 116. § d) pontja].

[22] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

Budapest, 2026. április 8.

Dr. Farkas Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Bérces Nóra s.k. előadó bíró, Dr. Kovács András s.k. bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró, Dr. Varga Eszter s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő